

[Inger Stilling Pedersen]

væsentligt, det er, at vi får sat fokus på, hvordan vi hindrer, at vi får flere, som det allerede er nævnt, og hvordan vi i dag hjælper dem, der er kommet ud i det. Men vi kan jo ikke bare sige: Nu skal vi skaffe flere arbejdspladser, for vi ved jo, vi ikke kan skaffe arbejde – i hvert fald det, vi forstår ved arbejde – til alle. Derfor må vi finde ud af, hvordan man kan arbejde på anden måde og få en mening ind i tilværelsen på en eller anden måde, og det kan være meget, meget forskelligt.

Så derfor er det vigtigt, vi i dag måske får nogle signaler frem om, hvad vi kan gøre for at hjælpe, for at lette tilværelsen for dem. Dér vil jeg da også sige, at når vi senere skal beskæftige os med ministerens forslag om, at kommunerne nu skal til at overtage noget, så er vi meget skeptiske, for vil det forbedre det, eller vil det betyde, at man skal spare, og så er det igen den gruppe, vi sidder med her, der kommer til at betale prisen? Det er jo dem, der betaler prisen – de allersvageste. Jeg håber, at det ikke bare bliver ord, men at vi også prøver på at se, om det virkelig kan være til gavn for de svage.

Formanden:

Jeg har endnu fire anmodninger om korte bemærkninger.

Må jeg stiltfærdigt gøre opmærksom på, at vi kun har hørt tre af ordførerne, og nu har oven i købet én yderligere meldt sig. Så jeg beder om, at man nu indskrænker antallet af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg må sige til fru Hanne Thanning Jacobsen, at jeg er helt uenig i synspunktet om, at vi ikke skal gøre noget. Jeg mener, det er problemet i dag, at vi ikke gør nok, og jeg mener, vi trænger til en langt mere målrettet, en langt mere langsigtet indsats, så vi kan få afhjulpet nogle af de mange problemer. Det er mit synspunkt, at en ordentlig hjælp forudsætter, at vi tager udgangspunkt i den enkeltes konkrete situation. Når vi snakker om, at der skal være valgmuligheder og der skal være mange tilbud, så nytter det kun noget, hvis vi også sørger for at få den enkelte givet det rigtige tilbud i den konkrete situation. Dér er det meget vigtigt at huske på, at de mennesker, vi snakker om, de grupper, er uhyre forskellige. Det handler altså

om at kigge på den enkelte, på den enkeltes præmisser, og så finde ud af, hvad det er for en boform, der er behov for. Hvad er det for nogle aktiviteter, vi kan hjælpe med? Kan vi på en eller anden måde få vedkommende sluset ud i noget beskæftigelse? Det er det, jeg synes der mangler: At vi er mere konkrete, mere målrettede.

Fru Jytte Hilden kredser om arbejdsløshedsproblemerne, og som jeg tidligere har sagt, er jeg meget enig i, at det er et af vores største problemer. Men jeg vil gerne spørge fru Jytte Hilden, om hun mener, at det finanslovsforlig, vi har indgået – med de investeringer, der er i det – om det er det, der sikrer beskæftigelse til de grupper, vi taler om i dag. Eller hvordan er det, vi helt konkret sætter handling bag og sikrer, at også de her grupper kan få en plads på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Indtil fru Jytte Hildens sidste indlæg har vi i dag haft en meget sober og konstruktiv debat. Ingen har forsøgt at tage patent på at ville gøre noget for disse mennesker. Men på dette sted i debatten oplever jeg, at fru Jytte Hilden alligevel forsøger at skyde regeringspartierne nogle falske motiver i skoene, såsom at vi i virkeligheden slet ikke mener noget af alt det, vi står og siger, slet ikke mener noget af alt det, vi om lidt stemmer ja til, i det hele taget slet ikke mener, at det kan nytte at gøre noget for disse mennesker, og at vi i øvrigt heller ikke bekymrer os om afskaffelse af arbejdsløsheden.

Jeg synes ærlig talt, det er ærgerligt. Det er brandærgerligt, hvis denne her debat får lov til at udvikle sig til den sædvanlige mudderkastning partierne imellem. Vi er dybt optaget af at hjælpe disse mennesker, denne gruppe af udstødte. Vi er lige så dybt optaget af at bekæmpe arbejdsløsheden. Jeg er enig i, at en bekæmpelse af arbejdsløsheden er af afgørende betydning for at forebygge, at flere mennesker havner i de udstødtes kreds, men jeg tror ærlig talt ikke, at det er tilstrækkeligt for disse udstødte, at der bliver skaffet nogle nye arbejdspladser. De skal have en anderledes massiv hjælp til at komme tilbage til et normalt samfundsliv, og det ved fru Jytte Hilden også, og det er vi enige om. Så jeg forstår ikke, hvorfor vi nu skal til den her gammeldags partisnak.